

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ**

18 квітня 2019 року

**Біла Церква
2019**

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор, голова оргкомітету;

Варченко О.М., д-р екон. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник голови оргкомітету;

Димань Т.М., д-р с.-г. наук, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності;

Зубченко В.В., канд. с.-г. наук, начальник навчально-методичного відділу моніторингу якості освіти та виховної роботи;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, декан факультету ветеринарної медицини;

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, голова НТТМ університету;

Тирсіна Ю.М., канд. вет. наук, координатор НТТМ факультету ветеринарної медицини;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали наук. практ. конф. студентів. 18 квітня 2019 р. м. Біла Церква. Біла Церква: БНАУ. 183 с.

4	3	17	14
5	2	11	13
М	2,2	11,4	11,2
Ефективність*, %	19,3	100	98,2

Примітка: * – відносно найвищого показника.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Манжос О.Ф., Панікар І.І., Антіпов А.А., Пивоварова І.В. Ветеринарна протозоологія: навч. посіб. 2-ге вид., переробл. та допов. Біла Церква: ТОВ "Білоцерківдрук", 2018. 191 с.
2. Онищук С.В., Калінська К.І., Фещенко Д.В., Бахур Т.І. Порівняльна ефективність копроовоскопічних методів для діагностики токсокарозу собак. Роль молоді у науково-практичному забезпеченні галузі вет. медицини: тези доп. бб студ. наук.-практ. конф. ННІ вет. мед. та якості і безпеки продукції тваринництва. Київ, 2012. С. 112–113.
3. Пат. на корисну модель № 66145, Україна, МПК (2011.01) u 2011 06852, А61D 99/00. Спосіб копрологічної діагностики гельмінтозів і еймеріозів / Довгій Ю. Ю., Фещенко Д. В., Корячков В. А., Згозінська О. А., Бахур Т. І., Драгальчук А. І., Стахівський О. В.; заявник і патентовласник Житомирський національний агроекологічний університет. заявл. 31.05.2011; опубл. 26.12.2011, Бюл. 24.
4. Фещенко Д.В., Бахур Т.И., Згозинская О.А. Сравнительная эффективность флотационных копроовоскопических методов для диагностики нематодозов животных. Сборник научных трудов Всероссийского научно-исследовательского института овцеводства и козоводства. 2015. № 8, т. 1. С. 550–552.

УДК 619:616.995.135:615.284:636.4

ПРОТИВЕНЬ Р.А., магістрант

Науковий керівник – **АНТШОВ А.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІВЕРМЕКТИНУ ЗА ЗМІШАНОЇ НЕМАТОДОЗНОЇ ІНВАЗІЇ СВИНЕЙ

Вивчено нематоцидні властивості івермектину 1 % (ПФ „Базальт”, м. Бровари, Україна) за змішаної нематодозної інвазії. Препарат івермектин 1 % є ефективним антигельмінтним засобом при змішаній нематодозній інвазії свиней. Для забезпечення високого нематоцидного ефекту доцільно застосовувати свиням, за умов інвазування останніх аскарисами, трихурисами та езофагостомами івермектин 1 % при одноразовому підшкірному введенні у дозі 0,6 мл на 10 кг маси тіла.

Ключові слова: свині, екстенсивність інвазії, інтенсивність інвазії, яйця, езофагостоми, аскариди, трихуриси, івермектин, івермеквет.

Антигельмінтні обробки свиней при кишкових нематодозах є одним із провідних лікувально-профілактичних заходів.

Аналіз літературних даних вказує, що ефективність дегельмінтизацій значною мірою знижується, з огляду на прояв феномена антигельмінтної резистентності. Звичайно, звикання гельмінтів до антигельмінтиків виникає, насамперед, внаслідок неналежного застосування препаратів (зокрема сліпі дегельмінтизації, недосягнення при протигельмінтозній етіотропній терапії 100 % гельмінтоелімінаційного ефекту, завищені дози, що нерідко призводить до імунодепресивного стану макроорганізму, на фоні якого підвищується резистентність паразитів). За умов тривалого використання тих чи інших протипаразитарних засобів здебільшого формуються цілі штами гельмінтів, у яких знижується чутливість до препарату [1, 2, 3].

Заслуговують на особливу увагу, як засоби надзвичайно широкого спектра протипаразитарної дії, макроліди – препарати, виготовлені з природних (аверсектини) та хімічно модифікованих (івермектини) авермектинів.

Івермектин близький за хімічною будовою, активністю та іншими властивостями до авермектину. Механізм дії авермектинів полягає в тому, що, потрапивши в організм безхребетних, вони стимулюють викид із нервових закінчень гамма-аміномасляної кислоти і посилюють її зв'язок із спеціальними рецепторами, блокуючи цим передачу нервових імпульсів, що призводить до паралічу, а потім і смерті круглих черв'яків та членистоногих. Авермектини не впливають на ацетилхолінергічну систему ссавців і вважаються для них нешкідливими в рекомендованих дозах.

Препарати цієї групи представлено переважно ін'єкційними формами (івомек, аверсект-2, аверсект АС-1, баймек, дектомакс та ін.), а також формами для перорального застосування (івомек-премікс, 1,2 % аверсект, 0,2 % універм).

Авермектиновий комплекс (аверсектин С) у терапевтичних дозах малотоксичний для теплокровних тварин, не спричиняє сенсibiliзуючої, ембріотоксичної, тератогенної та мутагенної дії. Фармакокінетика авермектинів, а отже і характер дії на макроорганізм, також різняться залежно від фармацевтичного складу лікарської форми [4].

Метою роботи була оцінка гельмінтоцидних властивостей івермектину 1 % виробленого ПФ „Базальт” (м. Бровари, Україна) при основних нематодозах свиней.

Досліди з вивчення нематодцидних властивостей препаратів провели у виробничих умовах сільськогосподарських підприємств із виробництва свинини, неблагополучних щодо аскарозної, трихуридозної та езофагостомозної інвазій.

Для дослідження свиней відбирали за принципом аналогів. У досліді брали участь поросята 4-місячного віку, яких розподіляли на дослідні та контрольну групи, по 10 голів у кожній.

Дослідним тваринам вводили антигельмінтик івермектин 1 % та івермеквет 1 % підшкірно, контрольних поросят не лікували. Як базовий використовували івермеквет 1 % (ТОВ „Ветсинте”, м. Харків) – щодо івермектину 1 % (ПФ „Базальт”, Бровари). Рівень ураження дослідних та контрольних свиней гельмінтами визначали в стандартизованих гельмінтокопроовоскопічних дослідженнях з використанням лічильної камери Білоцерківського державного аграрного університету [5, 6].

Інтенсивність випробовуваних схем етіотропної терапії вираховували за рівнем інтенсивності інвазії нематодами кожного виду до та через 10 діб після дегельмінтизації.

Дослідження антигельмінтних властивостей івермектину 1 % та івермеквету проводили за умов змішаного нематодозного інвазування – інтенсивність інвазії в поросят, яких використали в досліді була на рівні: за аскарисами $1,6 \pm 0,76$, трихурисами $-2,3 \pm 0,97$, езофагостомами – $1,1 \pm 0,49$ тис. яєць в 1 г фекалій.

Випробовуваний івермектин 1 % і базовий івермеквет 1 %, за умов їх застосування в дозах та кратностях відповідно до діючих настанов, не забезпечили 100 % антигельмінтного ефекту відносно нематод, що паразитували у свиней, яких використовували в досліді.

Водночас було помічено, що антигельмінтний ефект випробовуваного івермектину 1 % зростав відповідно до збільшення його дози та за умов дворазового введення у дозі, зазначеній у настанові (0,3 мл/10 кг).

Найвищий ефект, за результатами досліду, виявився при одноразовому підшкірному введенні івермектину 1% свиням при змішаній аскарорно-трихурорно-езофагостомозній інвазії у дозі 0,6 мл на 10 кг маси тварини: ІЕ була 100 % відносно аскарисів, езофагостом, 72 % – щодо трихурисів.

Препарат івермектин 1 % (ПФ „Базальт”, м. Бровари, Україна) є ефективним антигельмінтним засобом при змішаній нематодозній інвазії свиней. Для забезпечення високого нематоцидного ефекту доцільно застосовувати свиням, за умов інвазування останніх аскарисами, трихурисами та езофагостомами івермектин 1 % – при одноразовому підшкірному введенні у дозі 0,6 мл на 10 кг маси тіла.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Антіпов А.А., Гончаренко В.П., Шаганенко В.С., Кулініч О.В., Сисак О.О. Ефективність промектину 1 % ін'єкційного розчину за кишкових нематодозів свиней. // А.А. Антіпов, Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія „Ветеринарна медицина, якість і безпека продукції тваринництва”. К., 2013. Вип. 188, ч. 3. С. 191–194.
2. Антіпов А.А., Пономар С.І., Гончаренко В.П., Міськова Ю.О., Коваль А.Ю. Ефективність „верміку” 1 %-ного ін'єкційного розчину за кишкових нематодозів свиней. Вісник Полтавської державної аграрної академії. Полтава, 2013. № 3. С.144–146.
3. Шмаюн С.С., Антіпов А.А. Ефективність застосування аверсекту-2 при кишкових нематодозах свиней. Вет. медицина України, 2003. № 6. С. 27–28.
4. Пономар С.І., Антіпов А.А. Епізоотологія нематодозів свиней в Україні. Вет. медицина України. 1998. № 5. С. 30–31.
5. Антіпов А.А., Пономар С.І., Гончаренко В.П., Міськова Ю.О., Коваль А.Ю. Ефективність верміку 1 %-ного ін'єкційного розчину при кишкових нематодозах свиней: тези Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю факультету ветеринарної медицини Полтавської державної аграрної академії „Актуальні проблеми ветеринарної медицини в Україні”. 2012 р. Полтава. 4 с.
6. Рекомендації щодо застосування камери для підрахунку яєць гельмінтів / Білоцерків. держ. аграр. ун-т; Скл. С.І. Пономар. Біла Церква, 2001. 12 с.

Криворука М.О. Аналіз програм-передумов щодо PEST-контролю та санітарної обробки на потужностях з виробництва харчових продуктів	57
Таргонський Р.П. Єпізоотичний стан, щодо паразитозів коропів та товстолобиків, що вирощувалися за умов рибницького господарства «Амур»..	59
Родіонова О.А. Патоморфологія гемофільозного полісерозиту свиней	61
Козіна Є.С. Клінічні та патоморфологічні особливості перебігу епулісів у собак.....	63
Проценко Т.С. Патолого-анатомічна діагностика гострого мікотоксикозу у свиней	66
Бригинець А.М. Первинна переробка та оцінка якості яловичини	68
Костюченко В.І. Показники якості та безпеки сухого молока	70
Мількін К.В. Оцінка якості вершків – як сировини для виготовлення солодковершкового несолоного селянського масла	72
Бакыев Б.Н., Сыса С.А. Криптоспоридиоз, его экономическое и социальное значение	74
Горбовська В.С. Діагностика та лікування дирофіляріозної інвазії у собак	76
Гришко В.В. Поширення інвазії та клінічні ознаки у собак за отодектозу	78
Свинарик Г.О. Діагностика та лікування собак за демодектозу	80
Цевух С.Ю. Ефективність лікування за спонтанного еймеріозу курчат	83
Будзінська А.А. Деякі аспекти поширення та діагностики бабезіозу собак	85
Рябокоть І.В. Поширення аскарозу свиней різних вікових та виробничих груп.....	87
Короп Я.С. Копроскопічні методи дослідження: порівняння ефективності діагностики цистоізоспорозу собак	90
Противень Р.А. Ефективність івермектину за змішаної нематодозної інвазії свиней	92
Нетудихатка А.В. Ефективність фенбендазолу за езофагостомозу свиней	95
Іваниця І.О. Порівняльна характеристика препаратів неостомозан та бутокс пур-он за їх дією на ектопаразитів	97
Navryluk Ivanna., Vorobey Elizaveta. Development of treatment and prevention schemes for dog's co-invasion of toxocarosis and trichurosis	100
Іщук Г.О. Поширення пасалурозу та псороптозу кролів у приватних господарствах як наслідок порушення умов утримання	101
Карполуць Т.П. Вплив паразитозів на молочну продуктивність корів за диктіокаульозу	103
Губенко Д.А. Зміна контамінованості приміщення яйцями <i>Ascaris suum</i> після дегельмінтизації та визначення аскаридоцидної дії препарату бровадез-плюс..	105
Мацібора В.Т. Рациональна терапія коней за параскарозу	107
Тельнов В.С. Сучасні нейростимулятори	109
Крицька К.В. Антибіотикорезистентність – виклик для медицини	111
Губрій А.А. Лікування котів хворих на отодектоз	114
Алексєєв О.О. Випробування препарату «ефектвет» за паразитозів у собак ..	115
Юзлов Є.В. Особливості прояву, перебігу, лікування та профілактики міксоматозу кролів в господарстві приватного сектору	118